

være Troja, og nu gaa vi løs derpaa. Der kunde være en Fristelse til at deltage i et saadant Felttog. Smidlertid har jeg mest Tilbøjelighed til, af de Grunde, jeg har anført baade de mere politiske og finansielle og ogsaa de sidst omtalte mere æstetiske Grunde, at anbringe mig mellem Spektatores og se, hvorledes Chilian og Markolfus ville udspagte denne Strid.

J. C. Christensen: Jeg skal kun bemærke, at naar det hedder i Forslaget: „De Summer, der ved Nedlæggelse af Københavns Befæstning forventes o. s. v. — 50,000 Kr.“ — saa er det jo ikke saaledes at forstå, at Nedlæggelsen skal finde Sted i Løbet af et Aarhundrede eller to, men straks, medens Indbindingen af Summerne skal ske, efterhaanden som man kan afskænde Arealerne. Det er jo Meningen. Men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at svare hunderligt det ærede Medlem for Holbøkt Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) paa hele den humoristiske Fremstilling, han gav af dette; thi naar han i det hele betragter Protestforslag og saadanne Forslag som dette paa den Maade, saa har jeg ikke nogen stor Øyst til at forhandle med det ærede Medlem. Men jeg tvivler ikke om, at ligesom han i Fjor var Ansører for hele det store Flertal, er han det ogsaa i Aar, og naar det nu har valgt ham til Ordfører og stemmer paa den Motivering, vel sagtens lige som han, saa misunder jeg dem sandelig hverken Ordføreren eller Stillingen, de indtage.

Finansministeren (Estrup): Jeg antager, at jeg ikke behøver at udtale mig om de Vædringsforslag, der ere tiltraadte af det ærede Udvalg, og derved vil ganske vist Antallet af de Punkter paa det foreliggende Afssnit af Finanslovsforslaget, som jeg kan saa Anledning til at udtale mig om, blive noget begrænset. Der er først Vædringsforslaget under Nr. 3. stillet af et Mindretal om at bestemme, at der skal ydes 150,000 Kr. som Rente af den danske Statskassess Forskud til Kolonialkasserne. Om dette Forslag skal jeg kun sige dette, at Beløbet jo selvfølgelig ikke kan indkomme, med mindre den danske Statskasse selv skulde laane Pengene til Kolonialkasserne. Det er den eneste Maade, hvorpaa det kan komme ind, og derved vilde man aabenbart ikke blive rigere. Smidlertid er jeg meget vel tilfreds med, at dette Vædringsforslag er stillet af det ærede Mindretal, fordi det har givet Flertallets ærede Ordfører Lejlighed til at udtale, hvad jeg saa ofte har udtalt for det ærede Ting, at vi ikke kunne vente at se en

Ende paa Miferen i Bestinden, med mindre vi skride til en Forandring i Kolonialloven. Jeg vilde ønske, at den Betragtning, som den ærede Ordfører fremsatte, og som han har fuldstændig Ret i, ogsaa havde haft synlige Spor i denne Rigsdagsamlings Forhandlinger, hvor der jo fra Samlingens Begyndelse har foreligget Forslag til Vædringer i Kolonialloven, uden at jeg til Dato har mærket andet dertil end en Række Spørgsmaal, der ere blevne stillede, og som ere blevne besvarede fra min Side.

Der er dernæst Vædringsforslagene under Nr. 166 og 167 om at forhøje den paa Finanslovsforslaget anslaaede Rente af Kassebeholdningen enten med 200,000 Kr. eller — det andet Forslag gaar jo ud paa, at den forhøjes med 1,900,000 Kr. Den ærede Forslagsstiller tog fejl, naar han angav, at han havde foreslaaet den forhøjet med 2 Mill. Kr.; men det releverer jo i øvrigt intet, thi hvad enten det gaar ud paa, at den forhøjes med 200,000 Kr. eller med 1,900,000 Kr. eller med 2 Mill. Kr., indkommer der selvfølgelig hverken mere eller mindre i Rente af Kassebeholdningen for det. Naar Mindretallets ærede Ordfører betegnede dette som en Protest, endogsaa som en skarp Protest mod Forbruget af Kassebeholdningen uden samstemmende Bevillinger fra de to Ting, kan jeg kun sige, at det forekommer mig, at Gentagelser af Protester, der ere fremkomne saa hyppigt, jo i Virkeligheden ikke forøge Vægten af Protesterne. Det forekommer mig, at man egentlig ikke kommer nærmere til Løsningen af Spørgsmaalet ved at gentage disse Protester, som det ærede Mindretal jo dog umuligt kan tro, at man fra Regeringens eller fra Højres Side har glemt ere til, og jeg kan ikke se, de blive skarper, fordi man giver dem Udtryk gennem et Forslag til Finansloven.

Dernæst er der Vædringsforslaget under Nr. 171, som jeg efter Flertallets ærede Ordførers Udtalelse og efter den Udtalelse, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), tror at kunne forbigaa. Selvfølgelig gælder om dette den samme Bemærkning, som jeg tillod mig at gøre med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 167, at jeg ikke ser, der i Virkeligheden behøves yderligere Protester mod Anlæget af Københavns Befæstning fra den Side. Jeg kan ikke se, hvad Glæde man egentlig kan have af at give det Udtryk idelig og idelig gennem Opstilling af Vædringsforslag, som man dog ved, i Realiteten ikke saa det allermindste at betyde, men det er naturligtvis en Smagsag.